

T.B.M.M.

CUMHURİYET HALK PARTİSİ

Grup Başkanlığı

Tarih : 23 Şubat 2015

Sayı : 1705

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Son yıllarda ülkemizde kadına karşı şiddet, cinsel istismar, taciz ve tecavüz vakalarında önemli bir artış gözlemlenmektedir. İstisnasız her gün ülkemizde bir kadın ya işyerinde mobbing'e maruz kalmakta, ya gündelik hayatın birçok alanında (sokaklarda, toplu ulaşım araçlarında vb.) tacize uğramakta ya da eşleri tarafından şiddete maruz kalmaktadır.

Türkiye'de kadına karşı her türlü şiddeti ve mevcutolumsuz tabloyu, ana kaynağından bağımsız ve bireysel adli vakalar olarak değerlendirmek doğru bir yaklaşım olmayacaktır. Açıkça görülmektedir ki bugün ülkemizde, kadın sorunu ve iktidarın muhafaza kârlaşması arasında doğru orantılı bir ilişki vardır.

Sürekli olarak cinsiyetçi ve ataerkil bakış açısıyla bir kadın tanımlaması yapan, her fırsatta erkekle eşit görülmeyen bir kadın fitratından bahseden, bir yandan kadınlığı sadece annelikle ve aileyle birarada tanımlarken bir yandan da "etek boyunun seviyesiyle annenin diz kapağını fetişleştiren", kadına yönelik şiddeti mahalle namusunu korumakla çözeceğini zanneden ve "kadına mahalleli sahip çıkar" diye düşünen bir siyasal iktidar kadını şiddetin, tacizin, tecavüzün nesnesi haline getirmiştir. Mevcut siyasal iktidar bir yandan da kurduğu mülkiyet ilişkilerinde kadını ya evde ücretsiz işçiliğe mahkûmetmekte ya da güvencesiz iş koşullarında yok sayılmanın öznesi yapmaktadır.

Kadına karşı şiddetin en somut göstergesi olarak kadın cinayetleri her geçen gün artmaktadır. Türkiye'de kadın cinayetlerinin sayısının yedi yılda yüzde 1400 arttığı ve sadece İstanbul'daki boşanma davası başvurularının yüzde 85'inin nedeninin şiddet olması gelinen noktayı somut olarak özetlemektedir. Tüm bu somut gerçekliğe rağmen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam kadın cinayetlerinin sürekli gündeme yansımından rahatsız olmakta ve kadın cinayetleri hakkındaki haberlere sansür istemektedir. Benzer şekilde, bir AKP'li milletvekili tarafından verilen yasa teklifiyle "mahalle kültürü" AKP'nin erkek egemen namus bekçiliğine dayanan namus algısıyla meşrulaştırılıp yasalaştırılmaya çalışılmaktadır.

RTÜK'ün cinsiyetçi yasak ve dayatmalarının yanı sıra, cinsiyetçi dizi senaryolarının, kadın bedeninin metalaşmasının ve güzelliğinin reklamlarda dayatılmasının yeniden ürettiği kültürel kodlar, iktidarın erkek egemen iktidar anlayışının medyaya

yansımaya sebep olmaktadır. 2014'te devlet tarafından "korumaya" alınan kadınların öldürülmesi de hükûmetin kadına karşı şiddet konusunda aldığı önlemlerin sonuçsuz kaldığını göstermektedir.

Kadınların hayat pratiklerinde mütemadiyen yüzleşmek zorunda kaldığı ayrımcılıkve buna karşı iktidarın önlem alma ve adaleti sağlama noktasındaki yetersizlikleri birçok önemli kuruluşun raporlarında da yer almıştır. UNICEF'in güncel raporuna göre şiddet uygulayan insanların yüzde 39'u, şiddet mağdurunun kocası, yüzde 14'ü sevgilisi, yüzde 11'i erkek kardeşi, yüzde 8'i babası. Uluslararası kurumlar Türkiye hakkında kadınların katiliyle aynı evde yaşadığı bir ülke tablosu sunan analizler yapmaktadır. Bir taraftan ayrımcı bir din yorumu ve ataerkil geleneğin yarattığı muhafazakarlığın savunucusu bir iktidarın tanımladığı kadınlığı anlamlandırırken, diğer taraftan da cinsiyetçi medyanın oluşturduğu kitle kültürünün sağladığı meşruiyetle algısı şekillenen bireyler, kadın karşı rahatlıkla şiddete yönelebilmekte ve iktidar mantığını da arkasına alarak kadınları öldürmeyi bir hak olarak görebilmektedir.

Sonuç olarak, bugün, "kadının fitratı" üzerine tanımlamalar yapıp, ahlak bekçiliği yapmak yerine mevcut siyasal iktidarın bir an önce kadın cinayetleriyle ilgili önlem alması ve acil olarak kadın sorununa çözüm üretmesi gerekmektedir. Üretilen çözümlerin işlevi ve anlamı olmayan sözlü ve yazılı düzenlemeler toplamı değil, hemen hayata geçebilecek ve erkek egemen algıyı dönüştürebilecek pratiklerden oluşması gerekmektedir. Yine bu çözümlerin bulunması noktasında kadın sorunu tüm boyutlarıyla anlaşılmalıdır.

Bu nedenle, kadınların gündelik hayatta yaşadığı sorunlar ile karşı karşıya oldukları şiddet, mobbing ve taciz tehlikesinin boyutlarının araştırılması, kadının yaşamsal ve sosyal varlığının ve güvenliklerinin sağlanabilmesi için gerekli adımların belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci maddesi ve TBMM içtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir araştırma komisyonu kurularak konunun tüm boyutları ile araştırılmasını saygılarımla arz ederim.

Sam
Mahmut
İST
Tayal
Sarpin
Gonuk
İST
Atilla Kart
Konya M.Ü.
Özgür
ÖZEL
Malatya M.Ü.
Veli AĞBABA
Malatya Milletvekili

1705.... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

ADI - SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Hüseyin Güneş	Kocaeli	
İhsan Örtkes	İstanbul	
Hüseyin Güneş	İzmir	
Ömer Kapıcı	Ant.	
R. Kerim ÖZKAN	Burdur	
Arif Ateş	Mersin	
Ali Özgündüz	İst.	
Haluk Eyüboğlu	İstanbul	
Muharrem İsh.	Erzurum	
Özalp Diner	İst.	
Kadir Gökman Dönit	İST	
M. Serdar Soydan	G. Kar.	
Gürkeç AKAR	Antalya	
Haydar AKAR	Kocaeli	
Petkile Erçelmez	Hatay	
Ali Haydar ÖNER	İsparta	
Hüseyin Güneş	İzmir	
İhsan KALKAVAN	Samsun	

